

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.111 van 7 december 2017
in de zaak A. 217.897/VII-39.564.**

In zake : Sven KONINGS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Axel De Wilde
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Marialei 73, bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Willem Slosse en Stijn Brusselmans
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64, bus 201
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 december 2015, strekt tot de nietigverklaring van de “beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos, met zetel te 1000 Brussel, Koning Albert II-laan 20, bus 8 (Beroep jachtexamencommissie ANB/BL-FF/JACHT 15-07041)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 november 2017.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Axel De Wilde, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Kristien Vanderheiden, die loco advocaat Stijn Brusselmans verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Doelloos beroep - Afstand van geding

3. Ter terechtzitting verklaart de raadsman van verzoeker dat de procedure zonder voorwerp is aangezien zijn cliënt intussen is geslaagd in het jachtexamen. Deze mededeling kan niet anders dan als een afstand van geding worden beschouwd.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4. Verzoeker vraagt om het bedrag van de verschuldigde rechtsplegingsvergoeding te verlagen tot het wettelijke minimumbedrag. In dit

verband wijst hij in algemene bewoordingen op de kosten die verbonden zijn aan het alleen wonen.

5. Luidens artikel 30/1, § 2, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak, bij met bijzondere redenen omklede beslissing, de rechtsplegingsvergoeding verlagen rekening houdend met “de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij”. Verzoeker legt weliswaar een getuigschrift van woonst neer, maar daarmee toont hij niet aan dat zijn financiële draagkracht beperkt is. Er wordt daarom niet ingegaan op zijn vraag tot verlaging van de rechtsplegingsvergoeding tot het minimumbedrag van 140 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven december tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron